

РЕШЕНИЕ

№ 1271

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20221110206881 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН. Образувано е по жалба на Б. С. Д. срещу НП № 22-4332-005690 от 06.04.2022 г., издадено от ДДД., началник сектор към ОПП – СДВР, с което на жалбоподателя за нарушения на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП (пункт 1 от постановлението) и на чл. 123, ал. 1, т. 2, буква „б“ от ЗДвП (пункт 2 от постановлението) на основание съответно чл. 185 от ЗДвП и чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП са наложени административни наказания глоба в размер на 20 лева (по пункт 1) и глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец (по пункт 2). От страна на жалбоподателя се твърди, че същият е набеден в участие в твърдяното ПТП, като еднозначно се извлича, че се иска отмяна на НП.

От показанията на разпитания в съдебно заседание свидетел и отчасти (виж по-долу!) от писмените доказателствени материали (приобщените такива въз основа на определения с правно основание съответно чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН и чл. 284 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, както и въз основа на нарочно определение по приемането и прилагането им като доказателства) - освен оправомощаването на актосъставителя за съставяне на АУАН по ЗДвП, респективно оправомощаването на конкретния наказващ орган за издаване на НП по ЗДвП, с писмена заповед на министъра на вътрешните работи към датите на съставяне/издаване съответно на процесните АУАН и НП, както и освен това, че срещу жалбоподателя (роден през 1995 г.) към процесната дата 07.01.2022 г. нямало нито едно влязло в сила НП за нарушаване на правилата за движението по пътищата, контролът за чието спазване се осъществява от органите на МВР (но имало няколко издадени и неоспорени фиша) - еднозначно се установява, че по времето и на мястото, посочени в НП,

жалбоподателят е управлявал посочения също там негов собствен автомобил „БМВ Х 3“, като при преминаването покрай посочения също в НП товарен автомобил „Ивеко“ се е получил контакт между двете превозни средства, в резултат на който е било механично счупено лявото странично огледало на товарния автомобил, като след удара г-н Б. Д. изобщо не спрял.

Обясненията на жалбоподателя от съдебно заседание, както и декларираното от него по преписката, в смисъл, че той не е участвал в подобно произшествие, не следва да бъдат кредитирани за сметка на показанията на разпитания в съдебно заседание свидетел, дадени под страх от наказателна отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, респективно за сметка на декларираното от визириания свидетел по преписката (практически намерило отражение в АУАН). Липсва логика свидетелят заради счупеното огледало на товарния автомобил (бус) да сигнализира органите на МВР (съобрази приложените докладна записка относно посещение и протокол за ПТП!) с недостоверна информация за конкретен автомобил, чрез който е причинен инцидентът, ако изложеното в сигнала в тази връзка не е било вярно, като конкретно липсва логика в това сигналистът да рискува още в минутите или часовете след подаването на сигнала да бъде установен посоченият от него автомобил „БМВ“ от органите на МВР и да се установи от тях, че въпросният лек автомобил например няма следи от подобен удар (каквито практически не могат да бъдат заличени в първите минути или дори часове след инцидента). Посочването от страна на свидетеля в съдебно заседание на червен цвят относно автомобила марка „БМВ“ (при установен от цялата получена за нуждите на делото информация по регистрационни данни за това, че цветът му е бил черен, както сочи в обясненията си пред съда и жалбоподателят) има логично обяснение с оглед изминалото до съответното заседание време от настъпването на произшествието; прави впечатление в тази връзка това, че още в докладната записка, в която е преразказана получената от г-н С. информация, се сочи черен цвят на напусналия автомобил „БМВ“.

Не се установява каквато и да било загуба на контрол (приплъзване, поднасяне и пр.) при управлението на автомобила „БМВ Х3“, поради което материалният закон по пункт 1 от НП е приложен неправилно и липсва при тази конструкция на обвинението възможност за преквалифицирането му без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението (съобрази чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН!), което налага на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН отмяна на постановлението в частта му по този пункт. Независимо от това дали изобщо въззивникът е възприел признаците на ПТП (каквото има по смисъла на пар. 6, т. 30 от ДР към ЗДвП и липсва каквото и да било логическо основание за съмнение, че обвинението включва при всяко положение причиняването на някакви материални щети), същият е могъл и е бил длъжен да ги възприеме, изведено от чл. 123, ал. 1 от ЗДвП, поради което при всяко положение е налице най-малкото форма на вина непредпазливост (съобрази чл. 7 от ЗАНН вр. чл. 11 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН!). На същия е била предоставена информация за фактически параметри на обвинението, включващи това, че той изобщо не е спрял след произшествието, а в АУАН е била предоставена (поради което не следва и съдът да предоставя наново подобна информация, визирайки тук уредбата по Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година

относно правото на информация в наказателното производство и тълкуването, дадено с решението на СЕС по дело С 175/22) и информация относно правна квалификация на обвинението по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП (макар и с погрешно посочване на несъществуваща буква „б“ по тази точка), поради което няма пречка и следва по пункт 2 НП да бъде изменено по реда на чл. 63, ал. 7, т. 1 вр. ал. 2, т. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН, доколкото е налице хипотеза именно на неспазване на задължение по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, тъй като водачът Д. изобщо не е спрял след настъпване на ПТП (останалите задължения по същата алинея са свързани с изпълнението на основното задължение по т. 1 от същата), като по този начин не се стига до съществено изменение на обстоятелствата на нарушението; очевидно е, че не се касае за хипотеза на пострадали от ПТП хора (подобна информация изобщо не се съдържа в нито един от доказателствените материали), поради което за неизпълнение на задължение по чл. 123, ал. 1, т. 2 от ЗДвП въобще не може да се говори в случая. Правилно е приложена все пак санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, включително като индивидуализацията на наказанията е съобразена с чл. 12 и чл. 27 от ЗАНН (в това число от гледна точка на данните за материалния статус на дееца, имайки предвид притежаването от негова страна на съответния автомобил). При извършената по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН цялостна и служебна проверка съдът не установява други извън горепосочените основания за отмяна или изменение на НП.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 22-4332-005690 от 06.04.2022 г., издадено от ДДД., началник сектор към ОПП – СДВР, в ЧАСТТА му по неговия пункт 2, като прилага закон за еднакво наказуемо административно нарушение, а именно такова по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП (а не по чл. 123, ал. 1, т. 2, буква „б“ от ЗДвП), при прилагане на същата санкционна разпоредба (на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП).

ОТМЕНЯ същото постановление в ЧАСТТА му по неговия пункт 1.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____